

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä kesäkuuta 1996

N:o 429—440

SISÄLLYS

N:o		Sivu
429	Laki tieliikennelain 70 ja 108 §:n muuttamisesta	1119
430	Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	1121
431	Laki tuloverolain 76 §:n muuttamisesta	1122
432	Asetus Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista annetun asetuksen muuttamisesta	1123
433	Asetus ajokorttiasetuksen muuttamisesta	1124
434	Valtioneuvoston päätös eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	1127
435	Maa- ja metsätalousministeriön päätös eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen voimaantulosta	1128
436	Valtioneuvoston päätös valtion tukien ilmoittamisessa komissiolle noudatettavista menettelytavoista annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttamisesta	1129
437	Valtioneuvoston päätös maaseudun rakennepoliittisesta ohjelmaperusteisesta tuesta	1130
438	Liikenneministeriön päätös liikenneministeriön maksullisista suoritteista	1137
439	Maa- ja metsätalousministeriön päätös luonnonmukaisesta maataloustuotannosta sekä luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden valvonnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 11 §:n muuttamisesta	1140
440	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan erityiskorvauksen perusteista vuonna 1996	1142

N:o 429

Laki

tieliikennelain 70 ja 108 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/81) 70 §:n 1 ja 3 momentti ja 108 §:n 3 momentin johdantokappale ja 2, 11 ja 12 kohta,

sellaisena kuin ne ovat, 70 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (571/94), 70 §:n 3 momentti 3 päivänä elokuuta 1990 annetussa laissa (676/90) ja 108 §:n 3 momentin johdantokappale ja 2, 11 ja 12 kohta 6 päivänä marraskuuta 1992 annetussa laissa (989/92), sekä

lisätään 70 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 3 päivänä elokuuta 1990 ja 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetuilla laeilla, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja muutettu 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, sekä 108 §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa 6 päivänä marraskuuta 1992 annetussa laissa, uusi 13 kohta seuraavasti:

70 §

Ajokorttilupa

Poliisi myöntää luvan ajokortin saamiseen (*ajokorttilupa*) hakijalle, joka täyttää asetuk-

sella säädetyt terveysvaatimukset ja jota ei alkoholin tai muun huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön vuoksi ole katsottava kuljettajana liikenteelle vaaralliseksi.

Ajokorttiluvan myöntämisen edellytyksenä

HE 21/96

LiVM 3/96

EV 47/96

Neuvoston direktiivi 91/439/ETY; EYVL N:o L 237, 24.8.1991, s. 1

on lisäksi, että hakijalla on vakinainen asuinpaikka Suomessa tai että hän opiskelee täällä ja opiskelu on jatkunut vähintään kuusi kuukautta.

Ajokorttilupa on peruutettava, jos sen saaja ei enää täytä 1—3 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

108 §

Valtuutussäännös

Toimivaltainen ministeriö voi antaa määräyksiä:

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

2) kuljettajaopetuksen antamisesta ja kuljettajantutkinnosta;

11) auton ja perävaunun mekaanisista kytkentälaitteista;

12) ulkomaisen viranomaisen antamien pakokaasutodistusten vastavuoroisesta hyväksymisestä; sekä

13) ajoneuvon kuljettajan terveydentilalle asetettavista tarkemmista vaatimuksista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 430

Laki**perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 8 päivänä joulukuuta 1995 annetun perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta annetun lain (1392/95) voimaantulosäännökseen uusi 4 ja 5 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Jos perintöverotusta toimitettaessa pesän varoihin lisätään ennen vuotta 1996 annettu 16 §:n 1 momentissa tarkoitettu lahja, perintöverosta vähennettävä määrä lasketaan tämän lain 14 §:n veroasteikkojen mukaan, jos se on suurempi kuin aikaisemmin maksettu lahjavero.

Jos vuonna 1996 tai sen jälkeen saadusta lahjasta lahjaveroa määrättäessä on otettava huomioon myös samalta antajalta vuonna

1994 tai 1995 saatu lahja, lahjojen yhteismäärästä määrättävästä lahjaverosta vähennettävä määrä lasketaan tämän lain 14 §:n veroasteikkojen mukaan, jos se on suurempi kuin aikaisemmin maksettu lahjavero.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Lakia sovelletaan tapauksiin, joissa velvollisuus on alkanut 1 päivänä tammikuuta 1996 tai sen jälkeen.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 431

Laki
tuloverolain 76 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 76 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1994 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (1465/94 ja 1549/95), uusi 4 a ja 4 b kohta seuraavasti:

76 §

*Eräät ulkomailla työskentelyyn liittyvät
verovapaat korvaukset*

Veronalaista tuloa ei ole:

4 a) korvaus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio maksaa palvelukseensa määrätyn kansallisen asiantuntijan tehtävän hoitamisesta aiheutuneiden erityisten kustannusten ja elantokustannusten lisäyksen kattamiseksi; tällaisena korvauksena pidetään toimeentulo-määrärahaa, kiinteää lisämäärärahaa sekä korvausta matkakustannuksista, muuttokustannuksista ja erityisestä tehtävästä johtuvista kustannuksista tai muuta niihin rinnastettavaa komission maksamaa korvausta;

4 b) korvaus, jonka Euroopan yhteisöjen alueiden komitea tai talous- ja sosiaalikomitea maksaa komitean jäsenen tehtävän hoitamisesta aiheutuneiden erityisten kustannusten ja elantokustannusten lisäyksen kattamiseksi; tällaisena korvauksena pidetään yleistä kulukorvausta sekä korvausta matkakustannuksista tai muuta niihin rinnastettavaa komitean maksamaa korvausta;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 20 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

HE 58/96
VaVM 14/96
EV 64/96

N:o 432

Asetus**Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Ulkoasiainministerin esittelystä

muutetaan Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista 31 päivänä toukokuuta 1990 annetun asetuksen (486/90) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 13 päivänä lokakuuta 1995 annetussa asetuksessa (1179/95), seuraavasti:

3 §

Lähetetyn konsulin virastot

Suomella on lähetetyn pääkonsulin virastoja seuraavissa valtioissa: Kiinan kansantasavalta (Shanghai), Ruotsi (Göteborg), Saksan liittotasavalta (Frankfurt am Main, Hampuri), Venäjä (Pietari) ja Yhdysvallat (Los

Angeles, New York). Lisäksi on lähetetyn pääkonsulin virasto Hongkongissa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Ole Norrback*

N:o 433

Asetus ajokorttiasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä

kumotaan 7 päivänä syyskuuta 1990 annetun ajokorttiasetuksen (845/90) 47 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1992 annetussa asetuksessa (1404/92), ja *muutetaan* 11 §:n 5 momentti, 39 §:n 1 momentin 2 ja 6 kohta, 40 §:n 2 momentti, 47 §:n 2 momentti sekä 48 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohta ja 3 momentti,

niistä 11 §:n 5 momentti sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1996 annetussa asetuksessa (2/96), 39 §:n 1 momentin 2 ja 6 kohta ja 40 §:n 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 25 päivänä helmikuuta 1994 annetussa asetuksessa (167/94), 47 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 13 päivänä syyskuuta 1991 annetussa asetuksessa (1193/91), seuraavasti:

11 §

Ajokorttiluvan hakeminen ja muu hakemus

Hakemus on ratkaistava viivytyksettä. Ajokorttilupa on myönnettävä, jos hakemusasiakirjat, hakijaa koskevat ajokorttirekisteritiedot ja mahdolliset lisäselvitykset osoittavat, että hakija täyttää tieliikennelain 70 §:n 1—3 momentissa säädetyt ajokorttiluvan myöntämisen edellytykset. Haettaessa ajokorttilupaa 33 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitetun Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai ETA-valtiossa annetun ajokortin perusteella lupa on myönnettävä, jos mainittu ajokortti on poliisin tarvittaessa hankkiman lisäselvityksen mukaan voimassa, eikä rekisteritietojen perusteella tai muuten ole tiedossa estettä ajo-oikeuden voimassaolon jatkumiselle.

jettajaopetusta, CE- tai D-luokan kuljettajaopetuksessa;

6) joka on vakavarainen, kykenevä asianmukaisesti vastaamaan velvoitteistaan ja asettanut riittävien taloudellisten voimavarojen osoittamiseksi vakuuden, jonka määrä on 50 000 markkaa, jos koulussa annetaan opetusta enintään kolmella autolla tai yksinomaan moottoripyörällä, tai 100 000 markkaa, jos koulussa annetaan opetusta useammalla kuin kolmella autolla, kuitenkin siten, että jos koulussa annetaan opetusta linja-autolla tai CE-luokan ajoneuvoyhdistelmällä, vakuuden määrä on 100 000 markkaa kutakin tällaista opetuksessa käytettävää yksikköä kohden niitä tai niiden vetoautoja edellä mainittuihin enimmäismääriin mukaan lukematta.

39 §

Autokoululuvan myöntämisen edellytykset

Autokoululupa myönnetään hakijalle:

2) joka on luvan myöntämistä edeltäneiden kymmenen vuoden aikana toiminut vähintään neljä vuotta päätoimisesti liikenneopettajana autokoulussa tai ammatillisessa oppilaitoksessa C-luokan kuljettajaopetuksessa ja, annettaessa CE-, D- tai DE-luokan kul-

40 §

Autokoulun opetushenkilöstö

Autokoulun opetustoiminnasta vastaavan johtajan on täytettävä 39 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa säädetyt vaatimukset ja hänellä on oltava niiden ajoneuvoluokkien ajo-oikeus, joita koskevan ajo-oikeuden saamiseksi autokoulussa annetaan kuljettajaopetusta. Ajo-opetusta antavalla opettajalla on oltava liikenneopettajalupa, sen ajoneuvon luokkaa

vastaava ajo-oikeus, jolla opetusta annetaan ja vähintään kahden vuoden kokemus D- tai CE- luokan ajoneuvon päätoimisena kuljettajana, jos opetusta annetaan CE-, D- tai DE- luokan ajoneuvolla. Muulla opettajalla on oltava liikenneopettajalupa tai autokoulua valvovan tutkinnon vastaanottajan ajoneuvohallintokeskuksen antamien ohjeiden mukaisesti hyväksymä opetusalan koulutus ja käytännön kokemus. Tutkinnon vastaanottajan on hyväksyttävä opettajan pätevyys ennen opetustoimintaan ryhtymistä.

47 §

Liikenneopettajia kouluttavaa laitosta ja kuljettajan ammattiopetusta koskevat poikkeukset

Ammatillisessa oppilaitoksessa opetushallituksen valvonnassa tapahtuvan kuljettajan ammattiopetuksen yhteydessä saa antaa kuljettajaopetusta C-luokan ajo-oikeuden saamiseksi ilman autokoululupaa. Ajo-opetusta antavalla opettajalla on oltava liikenneopettajalupa ja vähintään kahden vuoden kokemus C- tai D-luokan ajoneuvon päätoimisena kuljettajana. Kuljettajaopetuksessa on noudatettava soveltuvin osin tämän asetuksen säännöksiä opettajan pätevyyden hyväksymisestä, opetusvälineistä ja opetuksen sisällöstä. Ajoneuvohallintokeskus antaa tarkemmat ohjeet tässä tarkoitetun kuljettajaopetuksen valvonnasta ja hyväksyy kuljettajaopetuksessa noudatettavan opetusohjelman.

48 §

Ajokorttirekisteritiedot

Ajoneuvohallintokeskus pitää ajokorttirekisteriä. Rekisteriin talletetaan seuraavat tiedot:

3) ajokortin, ajokortin kaksoiskappaleen, kansainvälisen ajokortin, väliaikaisen ajokortin tai tilapäisen ajokortin antamista, henkilöauton ammattiajokortin ja liikenneopettajaluvan myöntämistä ja peruuttamista, ajokieltoa sekä muita ajo-oikeuteen ja ajokorttiin kohdistuvia toimenpiteitä koskevat tiedot, tiedot ajo-oikeutta, ajokorttilupaa tai henki-

löauton ammattiajokortin koskevista poikkeusluvista;

5) kuljettajaopetusta ja kuljettajantutkintoa sekä opetusluvan ja harjoitusluvan myöntämistä koskevat tiedot; ja

Ajokorttirekisteriin talletetaan ulkomailla annetun ajokortin haltijaa koskevat tiedot vain, jos hänet on täällä tuomittu 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua rikoksesta. Rekisteriin talletetaan 11 §:n 6 momentissa tarkoitettu tieto ajokortin myöntäneestä valtiosta ja ajokortista ilmenevä tieto myöntämispäivästä kunkin luokan kohdalta erikseen sekä tieto 33 §:ssä tarkoitetun ajokortin haltijan ajokiellosta muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai ETA-valtiossa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tämän asetuksen 39 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua CE- tai D-luokan kuljettajaopetuksessa saatua kokemusta ei vaadita CE-, D- tai DE-luokan kuljettajaopetusta annettaessa siltä, jolla tämän asetuksen voimaan tullessa on autokoululupa, joka oikeuttaa kuljettajaopetuksen antamiseen mainittuihin luokkiin kuuluvan ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän ajo-oikeuden saamiseksi. Uudistettaessa autokoululupia tämän asetuksen voimaantultua niihin on merkittävä ajokorttiasetuksen 39 b §:n 3 momentin 3 kohdan mukaisesti ne ajoneuvoluokat, joita koskevan ajo-oikeuden saamiseksi koulussa annetaan opetusta.

Tämän asetuksen voimaantullessa CE-, D- tai DE-luokan kuljettajaopetukseen oikeutetussa autokoulussa opetustoiminnasta vastaavana johtajana toimiva saa edelleen toimia tehtävässään tässä autokoulussa tämän asetuksen 39 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun CE- tai D-luokan kuljettajaopetuksessa saatua kokemusta koskevan vaatimuksen estämättä edellyttäen, että hän täyttää ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleet opetustoiminnasta vastaavaa johtajaa koskevat vaatimukset.

Tämän asetuksen 39 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua moottoripyörää, linja-autoa ja CE-luokan ajoneuvoyhdistelmää koskevaa vakuutta ei vaadita uudistettaessa autokoululupaa, joka on voimassa tämän

asetuksen voimaan tullessa. Jos opetukseen käytettävien linja-autojen tai CE-luokan ajoneuvoyhdistelmien määrää lisätään tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, on niistä asetettava vakuus siten, kuin tässä asetuksessa säädetään.

Oppilaitokset, jotka ovat opetushallituksen valvonnassa ja kuljettajan ammattiopetuksen yhteydessä antaneet kuljettajaopetusta raskaan ajoneuvoyhdistelmän ja linja-auton ajo-oikeuden saamiseksi, saavat antaa kuljettajaopetusta D-, D1- ja CE-luokan ajo-oikeuden saamiseksi ilman autokoululupaa vuoden 1996 loppuun.

CE-, D- tai DE-luokkaa varten annettavassa kuljettajaopetuksessa ei vaadita 39 §:n

1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun autokouluyrittäjäkurssin tai näyttökokeen suorittamista siltä, joka tämän asetuksen voimaan tullessa toimii opetustoiminnasta vastaavana opettajana kuljettajan ammattiopetuksen yhteydessä annettavassa CE- tai D-luokan kuljettajaopetuksessa.

Tämän asetuksen 40 §:n 2 momentissa tarkoitettua kahden vuoden ajokokemusta ei vaadita liikenneopettajalta, joka on tämän asetuksen voimaantuloa edeltäneiden kahden vuoden aikana antanut CE- tai D-luokan kuljettajaopetusta.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen voimaantulon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä kesäkuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 434

Valtioneuvoston päätös

eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 1995

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt lisätä eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annettuun valtioneuvoston päätökseen (404/92) uuden 8 a §:n seuraavasti:

8 a §

Lyhennyksen maksun lykkäys

Sinä aikana, jona valtio maksaa korkohyvitystä, voidaan hakemuksesta myöntää hakijasta itsestä riippumattomista syistä aiheutuneiden vaikeuksien lieventämiseksi lyhennyksen suorittamisessa lykkäystä enintään vuosi kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kolme vuotta edellyttäen, että lainan myöntänyt luottolaitos suostuu lykkäykseen. Lyhennysten lykkäys myönnetään 5 §:n 1 momentin estämättä siten, että laina-aikaa pidennetään lykkäysvuosien määrällä ja lykätty lyhennyserät peritään yhtä monessa erässä alkuperäisen laina-ajan päätyttyä. Lyhennysten lykkäys voidaan myöntää myös siten, että lykkäysvuosien jälkeen maksettavia puolivuotis- tai lyhennysmaksuja tarkistetaan laina-aikaa muuttamatta, laina-aikaa pidentäen tai suurentamalla myöhempien lainavuosien lyhennysmaksuja.

Hakemus on jätettävä siihen luottolaitokseen, josta laina on myönnetty tai johon laina

on siirretty, niin hyvissä ajoin, että hakemuksen käsittely luottolaitoksen määräämisajassa ennen lyhennyksen erääntymistä on mahdollista.

Lykkäyksen myöntää luottolaitos. Lykkäyshakemuksiin sovelletaan, mitä maaseutuelinkeinolain 29 §:n 4 momentissa on hakemuksen tarkastamisesta säädetty, kuitenkin niin, että kaikki hakemukset on tarkastettava. Milloin siihen katsotaan olevan syytä, voidaan 1 momentissa tarkoitettu lykkäys myöntää määrättyillä ehdoilla tai myönnetty lykkäys peruuttaa. Lykkäyksen peruuttamisesta päättää maaseutuelinkeinopiiri.

Muutoin lykkäyksen hakemisessa, myöntämisessä, seurannassa ja valvonnassa noudetaan soveltuvien osin, mitä maa- ja metsätalousministeriö on maaseutuelinkeinolain nojalla myönnettyjen lainojen maksuhelpotuksista määrännyt.

Tämä päätös tulee voimaan maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä määrättävänä ajankohtana.

Helsingissä 7 päivänä syyskuuta 1995

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*Nuorempi hallitussihteeri *Katriina Pessa*

N:o 435

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annetun valtioneuvoston
päättökseen muuttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun valtioneuvoston päätöksen (434/96) nojalla päättänyt:

1 §

Eräiden maatilatalouden luottojen kohdennetusta vakauttamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta annettu valtioneuvoston päätös (434/96) tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 1996.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 1996.

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Nuorempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 436

Valtioneuvoston päätös
valtion tukien ilmoittamisessa komissiolle noudatettavista menettelytavoista annetun
valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 1996

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä
muuttanut valtion tukien ilmoittamisessa komissiolle noudatettavista menettelytavoista 5 päivänä tammikuuta 1995 annetun valtioneuvoston päätöksen (18/95) 1 §:n seuraavasti:

1 §

Tätä päätöstä sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 artiklassa ja terästeollisuudelle myönnettävää tukea koskevista yhteisön säännöistä annetussa komission päätöksessä (3855/91/EHTY) tarkoitettuja valtion tukia koskevien ohjelmien ja päätösten ilmoittamiseen komissiolle sekä valtion tukien kasautumisen seurantaan. Päätöstä ei kuitenkaan sovelleta Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan tai yhtei-

sen kalastuspolitiikan alaan kuuluviin valtion tukiin, lukuun ottamatta sellaisen yritystoiminnan tukemista, joka ei välittömästi liity maa-, metsä- tai kalatalouteen, eikä Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehtyyn sopimukseen liittyvän asiakirjan 138—142 artiklassa tarkoitettuihin valtion tukiin.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Helsingissä 13 päivänä kesäkuuta 1996

Ministeri *Ole Norrback*

Ylitarkastaja Riku Huttunen

N:o 437

Valtioneuvoston päätös
maaseudun rakennepoliittisesta ohjelmaperusteisesta tuesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1303/94) nojalla päättänyt:

Yleistä

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan pantaessa täytäntöön ohjelmaa, joka koskee rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan sekä muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2052/88, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2081/93, 1 artiklan 5 b kohdassa säädetyn tavoitteen (tavoite 5 b) toteuttamista. Lisäksi tätä päätöstä sovelletaan pantaessa täytäntöön ohjelmaa, joka koskee Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehtyyn sopimukseen sisältyvään liittymisasiakirjaan, jäljempänä liittymissopimus, liittyvän pöytäkirjan N:o 6 1 artiklassa sovitun tavoitteen (tavoite 6) toteuttamista. Tätä päätöstä ei kuitenkaan sovelleta tavoitetta 6 koskevaan ohjelmaan siltä osin, kun siihen sisältyy toimenpiteitä, jotka liittyvät neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/93 1 artiklan 5 a kohdassa tarkoitetun tavoitteen toteuttamiseen.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 momentissa tarkoitettuihin ohjelmiin sikäli, kuin niiden täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalle, ja rahoitukseen osallistuu Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto.

2 §

Tuen myöntövaltuus

Tämän päätöksen nojalla voidaan myöntää tukea vain valtion vuotuisessa talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston vuotuisessa käyttösuunnitelmassa osoitettujen määrärahojen tai myöntövaltuuden rajoissa.

3 §

Ohjelmat

Ohjelmalla tarkoitetaan tässä päätöksessä Euroopan yhteisöjen komission, jäljempänä komissio, 1 §:n 1 momentin mukaisten tavoitteiden toteuttamiseksi hyväksymää Suomea koskevaa yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa.

4 §

Kehittämishanke

Kehittämishankeella tarkoitetaan määrääikaista, ohjelman mukaista kehittämistoimintaa, josta on laadittu suunnitelma, ja johon osallistuu yksi tai useampi tämän päätöksen mukaisista tuen saajista. Kehittämishankkeeseen ja siitä laadittuun suunnitelmaan voi sisältyä myös investointeja sekä yrityskohtaista kehittämistä.

5 §

Ohjelman toteuttaminen tukea myönnettäessä

Tuen myöntämisen tulee tapahtua ohjel-

massa sovituin ja seurantakomitean tarkentamien menettelytapojen mukaisesti. Tukea myönnettäessä on otettava huomioon myös ohjelman seurantakomitean hyväksymät muutokset.

Tukea myönnettäessä on 1 momentissa tarkoitettujen ohjelmien lisäksi otettava huomioon myös maakunnallisessa yhteistyöryhmässä ja yritystukityöryhmässä sovitut periaatteet sen mukaan, kuin ohjelmassa on edellytetty.

Tuen ehdot

6 §

Tuen saajat

Tuen saajan tulee olla luonnollinen henkilö, useampi luonnollinen henkilö yhdessä tai yksityis- tai julkisoikeudellinen yhteisö.

7 §

Tukikelpoiset yksityis- ja julkisoikeudelliset yhteisöt

Tukea voidaan myöntää kehittämishankkeen toteuttamiseen 6 §:ssä sanotulle yksityis- tai julkisoikeudelliselle yhteisölle, jos

1) tuettava toiminta liittyy olennaisesti tuen saajan tehtäviin tai toiminta-ajatukseseen, sekä

2) yhteisöllä katsotaan olevan riittävät edellytykset tuettavan kehittämishankkeen toteuttamiseen.

8 §

Tukikelpoiset yrittäjät ja yritykset

Yrityskohtaisiin investointeihin sekä kehittämiseen voidaan myöntää tukea sellaiselle 6 §:ssä tarkoitettulle tuen saajalle, joka on:

1) maatalouden harjoittaja;
2) metsätalouden harjoittaja;
3) maataloutta harjoittava yritys;
4) maatilalla tai maatilalta käsin toimiva yrittäjä;

5) maatilalla tai maatilalta käsin toimiva yritys, joka työllistää yrittäjän ja hänen perheenjäsentensä lisäksi muita henkilöitä, alkutuotanto mukaan luettuna, enintään kolmea vuosityöpaikkaa vastaavasti; tai

6) muu yrittäjä tai yritys, joka 1—5 kohdissa tarkoitettujen yrittäjien tai yritysten

kanssa muodostaa osan palvelujen tai tuotteiden jalostus-, jakelu- tai myyntiketjua, ja joka työllistää enintään viittä vuosityöpaikkaa vastaavasti. Ketjun enemmistön tulee muodostua 1—5 kohdissa tarkoitetuista yrittäjistä tai yrityksistä.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että yrittäjällä tai yrityksellä katsotaan olevan riittävät edellytykset tuettavan kehittämishankkeen toteuttamiseen.

Maataloudella tarkoitetaan 1 momentin 1 ja 3 kohdassa maataloille myönnettävästä investointituesta (53/96) annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n 2 momentissa sanottua tuotantoa.

9 §

Tuettavat toimenpiteet

Tuettavan kehittämishankkeen tulee kohdistua ohjelmassa tarkoitettulle alueelle.

Tavoitetta 6 koskevaan ohjelmaan sisältyvien investointien tulee täyttää vähintään yksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88 5 artiklassa, sellaisena kuin mainittu asetus on muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2085/93, säädetyistä ehdoista.

Tukea ei saa myöntää sellaisiin kehittämishankkeisiin, jotka ovat ristiriidassa 1 §:n 1 momentissa mainitun neuvoston asetuksen 1 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi Suomessa täytäntöön pantavien rakennepoliittikalakiin sisältyvien toimenpiteiden päämäärien kanssa.

Tukea ei saa myöntää yhteisön eikä yrityksen toimintatukena.

Tukea ei myöskään saa myöntää käyttöomaisuushankinnoille tai käyttöomaisuuden muutostöihin, jotka kuuluvat maaseutuelinkeinolain (1295/90) 4 §:n 2 kohdan maatalouteen kuuluvaan varsinaiseen maatalouteen.

10 §

Tuen myöntämistä koskevat edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen saaja osallistuu muiden tämän päätöksen 7 tai 8 §:ssä mainittujen tuen saajien kanssa 4 §:n mukaiseen kehittämishankkeeseen.

Kehittämishankkeella tulee olla vastuullinen toteuttaja.

Yksittäisen yrittäjän tai yrityksen tukemi-

sen edellytyksenä on lisäksi, että samaan kehittämishankkeeseen osallistuu useampi kuin yksi yrittäjä tai yritys.

Kehittämishankkeen toteuttamisen on kokonaisuutena edistettävä yritystoimintaa alueella tai parannettava kehittämishankkeeseen osallistuvien yrittäjien ja yritysten toimintaedellytyksiä, vaikka yksittäinen tuensaaja toimosikin voittoa tuottamatta.

Yritystoiminnan investointeihin liittyvän tuen maksamisen edellytyksenä on lisäksi, että investointi on toteutettu myös muiden viranomaisten kuin tuen myöntäjän asettamien rajoitusten ja lupaehtojen mukaisesti ja niiden täyttämistä on annettu selvitys.

11 §

Vakuusvelvollisuus

Tuen saajan ollessa muu kuin julkisoikeudellinen yhteisö, tulee sen antaa riittävä vakuus siltä varalta, että tuen saajalta takaisin perittävä tuki voidaan palauttaa Euroopan yhteisöille hankkeen toteuttamatta jäämisen, virheellisen toteuttamisen tai 28 §:ssä mainitun muun syyn vuoksi. Vakuuden haltijana tulee olla tuen myöntänyt viranomainen.

12 §

Kirjanpitovelvollisuus

Tuki myönnetään ehdolla, että tuen saaja pitää tämän päätöksen mukaisesta tuettavasta toiminnastaan erillistä kirjanpitoa. Erillistä kirjanpitovelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos tuettava toiminta liittyy yrityksen tai yhteisön toimintaan ja sen toteuttaminen ja rahoituksen tilinpito on mahdollista esittää yhtiön tai yhteisön kirjanpidossa omalla tilillään siten, että sen valvominen on vaikeudetta mahdollista. Tuen saajan on säilytettävä kaikki tuettavan toiminnan toteuttamiseen liittyvät kuitit niin, että niiden valvominen on vaikeuksitta mahdollista. Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on säilytettävä siten, kuin kirjanpitolain 25 §:ssä (644/78) säädetään.

13 §

Kehittämishankkeen tuettavat toimenpiteet

Tukea voidaan myöntää kehittämishankkeen suunnittelu- ja selvitystyöhön sekä

asiantuntija-apuun, koulutukseen, investointeihin ja muuhun sen toteuttamiseen liittyvään työhön.

14 §

Kehittämishankkeen hyväksyttävät kustannukset

Myönnettäessä tukea kehittämishankkeeseen voidaan korvattaviksi kustannuksiksi hyväksyä seuraavat kustannukset:

1) selvitys- ja suunnittelutyötä varten palkatun työntekijän tai asiantuntijan kohtuulliset palkka- tai palkkiokustannukset;

2) sellaiset ylimääräiset toimintamenot, jotka ovat aiheutuneet yhteisön käyttö- tai vaihto-omaisuuden käyttämisestä selvitys- ja suunnittelutyön tekemiseen tai kehittämishankkeen toteuttamiseen;

3) koulutuksen järjestämisestä aiheutuneet materiaalikustannukset sekä tilavuokrat;

4) koulutuksen järjestäjän kohtuulliset palkka- tai palkkiokustannukset;

5) asiantuntijan kohtuulliset palkka- tai palkkiokustannukset; sekä

6) kehittämishankkeen toteuttamista varten palkatun henkilöstön kohtuulliset palkka- tai palkkiokustannukset.

15 §

Tuen enimmäismäärä

Tuen enimmäismäärinä edellä 14 §:ssä sanotuista hyväksyttävistä kustannuksista selvitys- ja suunnittelutyön, koulutuksen sekä asiantuntija-avun osalta noudatetaan niitä enimmäismääriä, jotka on sovittu 3 §:ssä tarkoitetussa ohjelmassa. Arvioitaessa selvitys- ja suunnittelutyön tuen enimmäismäärää on lisäksi noudatettava niitä ohjeita, joita Euroopan yhteisöjen komissio on valtion tuesta tutkimus- ja kehittämistyöhön antanut.

Teknisenä apuna voidaan tukea myöntää enintään 100 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

16 §

Kehittämishankkeeseen sisältyvien investointien hyväksyttävät kustannukset

Kehittämishankkeeseen liittyvät ja sen toteuttamiseksi tarpeelliset käyttöomaisuushankinnat ja niiden muutos- ja parannustyöt,

jotka eivät liity yritystoimintaan voidaan hyväksyä seuraavasti:

- 1) rakennusten rakentaminen, laajentaminen ja perusparannukset; sekä
- 2) pienimuotoinen laitteiden ja koneiden hankinta sekä niiden korjaustyöt.

Tukea ei myönnetä maanhankintaan.

Tukea kiinteistön tai sen osan hankintaan voidaan kuitenkin myöntää, mikäli hankittu alueella oleva rakennus muodostaa valtaosan kiinteistön arvosta ja on tarpeen tämän päätöksen mukaisen kehittämishankkeen toteuttamiseksi ja tuen saaja esittää siihen erityisen päteviä perusteita.

17 §

Kehittämishankkeen investointituen enimmäismäärä

Edellä 16 §:ssä tarkoitettuihin investointeihin voidaan tukea myöntää enintään 35 prosenttia 16 §:ssä sanotuista hyväksyttävistä kustannuksista.

18 §

Yritystoiminnan investointien hyväksyttävät kustannukset

Tukea voidaan myöntää myös tämän päätöksen 8 §:ssä tarkoitettujen yrittäjän tai yrityksen yritystoiminnassa tarpeellisiin käyttöomaisuushankintoihin ja käyttöomaisuuden muutos- ja parannustöihin, joista korvattaviksi kustannuksiksi hyväksytään seuraavat kustannukset:

- 1) tuotanto- ja myyntirakennusten rakentaminen, laajentaminen ja perusparannukset;
- 2) varastorakennusten laajentaminen, rakentaminen ja perusparannukset; sekä
- 3) tuotannossa ja valmistuksessa käytettävien koneiden hankinta sekä merkittävät korjaustyöt.

Tukea ei myönnetä maanhankintaan.

Tukea kiinteistön tai sen osan hankintaan voidaan kuitenkin myöntää, mikäli hankittu alueella oleva rakennus muodostaa valtaosan kiinteistön arvosta ja on tarpeen tämän päätöksen mukaisessa yritystoiminnassa ja tuen saaja esittää siihen erityisen päteviä perusteita.

19 §

Yritystoiminnan investointituen enimmäismäärä

Myönnettäessä tukea käyttöomaisuushankintoihin ja käyttöomaisuuden muutostöihin on noudatettava, mitä investointituen enimmäismäärästä yritystuesta annetun lain (1136/93) 8 §:ssä säädetään ja mitä yritystuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1689/93) muutettuna yritystuesta annetulla valtioneuvoston päätöksessä (32/95) säädetään. Lisäksi on noudatettava, mitä kauppa- ja teollisuusministeriö on antamassaan päätöksessä (25/401/95) pienyritystuen osalta määrännyt.

Mikäli hankkeen tuki kohdistuu 8 §:n 1 momentin 1—5 kohtien mukaiselle maatalayritykselle tai -yrittäjälle, investointituen enimmäismääränä pidetään kuitenkin yritystuesta annetun valtioneuvoston päätöksen (32/95) 5 §:n I tukialueen enimmäistukimäärää.

20 §

Yritystoiminnan kehittäminen

Kehittämishankkeeseen liittyvään yksittäisen yrityksen kehittämiseen voidaan myöntää tukea sellaista suunnittelu- ja selvitystyötä, koulutusta sekä asiantuntija-apua varten, jonka avulla kehitetään yrityksen johtamista tai yrityksen tuotteita, tuotantomenetelmiä sekä markkinointia, taikka selvitetään aloittavan tai suunnitteilla olevan yrityksen toimintaedellytyksiä.

21 §

Yritystoiminnan kehittämiseen hyväksyttävät kustannukset

Myönnettäessä tukea yritystoiminnan kehittämiseen voidaan korvattaviksi kustannuksiksi hyväksyä selvitys- ja suunnittelutyön osalta seuraavat kustannukset:

1) sellaiset ylimääräiset toimintamenot, jotka ovat aiheutuneet yrityksen käyttö- ja vaihto-omaisuuden käyttämisestä selvitys- ja suunnittelutyön tekemisessä; sekä

2) suunnittelu- ja selvitystyötä varten palkatun työntekijän tai asiantuntijan kohtuulliset palkka- tai palkkiokustannukset.

Koulutuksessa korvattaviksi kustannuksiksi hyväksytään yrityksen henkilökunnan tai

yrittäjän koulutukseen osallistumisesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

Asiantuntija-avun käyttämisessä korvattaviksi kustannuksiksi hyväksytään asiantuntijan kohtuulliset palkka- tai palkkiokustannukset.

22 §

Yritystoiminnan kehittämisen tuen enimmäismäärä

Tuen enimmäismäärinä hyväksyttävistä kustannuksista noudatetaan suunnittelu- ja selvitystyön, koulutuksen sekä asiantuntija-avun osalta niitä enimmäismääriä, jotka 3 §:ssä sanotuissa ohjelmissa on sovittu. Lisäksi on noudatettava niitä ohjeita, joita Euroopan yhteisöjen komissio on valtion tuesta tutkimus- ja kehittämistyöhön antanut.

Mikäli tuki kohdistuu 8 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiselle tuen saajalle, tätä päätöstä sovellettaessa kehittämistuen enimmäismääränä pidetään kuitenkin kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (25/401/95) mukaisia kehittämistuen enimmäismääriä.

23 §

Vähämerkityksinen tuki

Myönnettäessä tukea tämän päätöksen 8 §:n 6 kohdassa sanotuille yrityksille, joiden toiminta ei kohdistu EY:n perustamissopimuksen liitteessä II sanottuihin tuotteisiin, tulee tuen enimmäismääränä noudattaa komission tiedonantoa vähämerkityksisestä tuesta.

Tuen hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

24 §

Hakeminen

Tukea on haettava maa- ja metsätalousministeriön vahvistamalla lomakkeella ja siihen on liitettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämät selvitykset. Hakemus on jätettävä sille maaseutuelinkeinopiirille, jonka alueella kehittämishanke on tarkoitus pääosin toteuttaa. Maaseutuelinkeinopiiri voi tarvittaessa pyytää asiassa lisäselvityksiä.

Tukea on haettava ennen kehittämishankkeen aloittamista. Erityisistä syistä tukea

voidaan myöntää myös sellaiseen kehittämishankkeeseen, joka on aloitettu ennen hakemuksen jättämistä.

25 §

Tuen myöntäminen

Maaseutuelinkeinopiiri myöntää tuen avustuksina.

Tuen myöntämistä koskevassa päätöksessä on mainittava ainakin hyväksyttävät kustannukset, tuen kokonaismäärä, tuen myöntämisen ehdot, maksatuksen ajoittuminen, maksatusmenettely sekä tuen takaisinperintää koskevat ehdot. Hylkäävä päätös on perusteltava.

26 §

Tuen maksatus

Kehittämishankkeeseen myönnetty tuki maksetaan osoitettujen kustannusten mukaan vuosittain enintään kolmessa erässä mahdollinen ennakko mukaan lukien. Ennakkona voidaan maksaa enintään 50 prosenttia avustuksesta. Toinen erä voidaan maksaa vasta, kun ensimmäistä erää vastaava osuus hankkeesta on toteutettu, ja selonteko varojen käytöstä on toimitettu maaseutuelinkeinopiirille. Viimeinen erä maksetaan tuen saajan toimitettua toiminnastaan ja varojen käytöstä selvityksen tukipäätöksen ehtojen mukaisesti.

Tuki, joka on myönnetty 16 ja 18 §:n mukaiseen investointiin maksetaan hyväksyttävien tositteiden perusteella enintään kahdessa erässä sen jälkeen, kun investointi on toteutettu ja selvitys varojen käytöstä tukipäätöksen ehtojen mukaisesti on toimitettu maaseutuelinkeinopiirille.

Rakennusinvestointiin myönnetty tuki maksetaan kuitenkin mahdollinen ennakko mukaan lukien enintään neljässä erässä. Ennakkona voidaan maksaa enintään 20 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Toisen ja kolmannen erän maksamisen edellytyksenä on, että rakennuksen valmiusaste vastaa edellisen maksun osuutta tuesta. Viimeinen erä maksetaan kuitenkin vasta rakennuksen valmistuttua kokonaan. Rakennusaikaisessa valvonnassa noudatetaan, mitä rakennepoliittikalain 35 §:ssä säädetään. Valmiusasteesta on esitettävä todistus. Todistuksen antaa maaseutuelinkeinopiirin tukipää-

töksessä edellyttämä viranomainen tai muu maaseutuelinkeinopiirin hyväksymä tarkastaja. Valmiusasteen tarkastuksen kustannuksista vastaa tuen saaja.

Tuen maksamista on pyydetty viimeistään neljän kuukauden kuluessa kehittämishankkeen toteuttamiselle asetetun ajan päättymisestä. Tukea voidaan maksaa enintään kaksi vuotta ohjelman voimassaoloajan päättymisestä.

Tukea ei saa maksaa siten, että ohjelmassa kyseiseen toimintalinjaan ohjattavaksi sovittu EY:n tukiosuus ylittyy ohjelmakaudella.

Tuen valvonta ja takaisin periminen

27 §

Tuen käyttö ja valvonta

Tuen käytön tulee perustua maaseutuelinkeinopiirin hyväksymään kehittämishankkeesta laadittuun suunnitelmaan. Tuen saajan tulee toimittaa selvitys tuen käytöstä maaseutuelinkeinopiirille vuosittain maaliskuun 31 päivään tai syyskuun 30 päivään mennessä. Ensimmäinen selvitys on toimitettava noudattaen sitä määräpäivää, joka ensiksi seuraa puolen vuoden kuluttua tuen myöntämisestä. Jos tuen saaja ei toimita vaadittuja tietoja, tuen maksatus voidaan keskeyttää kesken suunnitelman toteutusta. Tuen saajan on lisäksi toimitettava maaseutuelinkeinopiirille loppuseelvitys kolmen kuukauden kuluessa kehittämishankkeen toteutumisesta.

28 §

Tuen takaisin periminen

Sen lisäksi, mitä tuen takaisin perimisestä säädetään rakennepoliittikalain 41 §:ssä, tuki voidaan määrätä kokonaan tai osaksi heti takaisin maksettavaksi valtiolle, jos:

1) kehittämishanketta ei ole toteutettu asetussa määräajassa tai hyväksytyä suunnitelmaa noudattaen;

2) tuen saaja on tuen maksamista seuraavien viiden vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettanut tuen myöntämisen perusteena olevan toimintansa tai olennaisesti supistanut sitä tai ilman maaseutuelinkeinopiirin suostumusta luovuttanut tuen kohteena olevaa käyttöomaisuutta;

3) kehittämishankkeen toteutus on olennai-

sesti poikennut hyväksytystä suunnitelmasta eikä poikkeamiseen ole haettu etukäteen tukea myöntäneen viranomaisen hyväksymistä;

4) tuen saaja kieltäytyy antamasta tuen käyttöön liittyviä tietoja tai tili- ja muita asiakirjoja EY:n määräämille tarkastajille, maa- ja metsätalousministeriön tai sen alaisen viranomaisen tarkastajille, tai avustamasta tarpeellisessa määrin heitä rakennepoliittikalain 34—38 § mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa; tai

5) tuen saaja on laiminlyönyt kirjanpidon pitämisen tai tositteiden säilyttämisen.

29 §

Takaisin perittävälle tuelle maksettava korko

Takaisin perittävälle tuen määrälle on maksettava korkoa siten, kuin valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi annetun valtioneuvoston päätöksen (1122/95) 31 §:ssä säädetään.

30 §

Viivästyskorko

Mikäli takaisin maksettavaksi määrättyä tukea tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrättylle pääomalle peritään korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaista viivästyskorkoa kunkin erän erääntymisestä lukien.

31 §

Soveltamisohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset menettelystä tätä päätöstä täytäntöönpannassa ja sovellettaessa.

32 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 1996.

Tämän päätöksen mukaista tukea saa myöntää vuonna 1996 niitä kehittämishankkeita varten, joille on myönnetty kansallista tukiosuutta koskevaa ennakkorahoitusta, edellyttäen, että tässä päätöksessä tarkoitetut tuen myöntämisen ehdot täyttyvät ja tulevat koskemaan myös ennakkorahoitusosuutta.

Tukea saa vuonna 1996 myöntää myös sellaisille kehittämishankkeille, jotka on aloitettu 1 päivänä tammikuuta 1995 tai sen jälkeen ennen hakemuksen vireilletuloa. Tukea ei viimeksi mainitussa tapauksessa kuitenkaan myönnetä, jos kehittämishanke on suoritettu loppuun jo ennen hakemuksen jättämistä.

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Sirpa Karjalainen

N:o 438

Liikenneministeriön päätös liikenneministeriön maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1996

Liikenneministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/92) 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tässä päätöksessä määrätään liikenneministeriön suoritteiden maksullisuudesta ja niiden maksuperusteista, julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista sekä liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavista ministeriön suoritteista.

Jollei erikseen toisin sovita, Suomessa edustettuina olevilta ulkomaan edustustoilta ei peritä maksuja tämän päätöksen perusteella.

2 §

Julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelaissa tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat ne ministeriön päätökset, joista ministeriö perii oheisen maksutaulukon mukaiset suoritteiden omakustannusarvoa vastaavat kiinteät maksut.

3 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitett-

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 1996

tuja suoritteita, jotka ministeriö hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

1) ministeriön julkaisut, lehdet, äänitteet, esitteet ja videonauhoitteet, lukuun ottamatta tapauksia, jolloin palvelut välittömästi tukevat ministeriön toimintaa;

2) asiakirjojen kopiointi, muu jäljentäminen sekä lähettäminen;

3) ministeriön hallinnassa olevien tilojen käyttö; sekä

4) ministeriössä tuotettujen tai ministeriön johdolla valmistettujen tietojärjestelmien, rekisterien, ohjelmien ja muiden vastaavien myynti ja käyttöoikeuden luovuttaminen.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Tällä päätöksellä kumotaan liikenneministeriön 30 päivänä kesäkuuta 1994 antama päätös liikenneministeriön maksullisista suoritteista (632/94).

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

Neuvotteleva virkamies Tapani Kinnunen

MAKSUTAULUKKO

Suorite	maksu mk
Tieliikennettä- ja moottoriajoneuvoja koskevat luvat	
Euroopan unionin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2454/92 tarkoitettu henkilöliikenteen kabotaasin valvonta-asiakirja	200
Euroopan unionin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2454/92 tarkoitettu todistus oikeudesta harjoittaa henkilöliikenteen kabotaasia	200
Euroopan unionin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92 tarkoitettu kansainvälisen henkilöliikenteen liikennelupa	1 200
Euroopan unionin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92 tarkoitettu kansainvälisen henkilöliikenteen todistus	200
Euroopan unionin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92 tarkoitettu kansainvälisen henkilöliikenteen valvonta-asiakirja	200
Euroopan unionin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3118/93 tarkoitettu tavaraliikenteen kabotaasilupa valvonta-asiakirjoineen	
— 1 kuukauden lupa	200
— 2 kuukauden lupa	300
Kansainvälisen henkilölinjaliikenteen lupa	1 200
Liikenteenohjauslaitteen vahvistaminen kokeilutarkoituksessa käytettäväksi	500
Liikenteestä vastaavan henkilön muutos, liikennelupaehtojen muuttaminen, hakemuk- sista tehty liikenneluvan peruutus tai liikenteen hoitoon liittyvä muu lupa tai hyväksyminen	500
Linjaliikenneluvan aikataulun tai reitin muutos	500
Pikavuoroliikennelupa	1 000
Poikkeus ajoneuvon rakennetta ja varusteita koskevista määräyksistä	1 000
Poikkeus ajoneuvon suurimmista sallituista massoista ja mitoista	1 000
Poikkeuslupa liikenteenohjauslaitteen käyttöä koskevista yleismääräyksistä	500
Poikkeuslupa tieliikenteen ajo- ja lepoajoista	350
Pyynnöstä annettu todistus liikennelupiin liittyvistä asioista	50
Päätös ajoneuvon luokittelusta	1 000
Päätös ajoneuvon rakenteesta tai varusteista annetusta liikenneministeriön päätöksestä poikkeamisesta	800
Päätös katsastustoimen harjoittamista koskevaan lupahakemukseen	4 000
Päätös liikennelupa-asioista tehtyyn valitukseen	400
Päätös lääninhallituksen päätöksestä autokouluasioista tehtyyn valitukseen	400
Uusi linjaliikennelupa tai luvan uudistaminen	1 000
Vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevat luvat	
Vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyvät poikkeusluvut	1 500
Vaarallisten aineiden reittirajoituspäätös	1 500
— laaja	3 000

Suorite	maksu mk
Vesiliikennettä koskevat luvat	
Alennus ja vapautus luotsausmaksusta	350
Alennus tai vapautus väylämaksun suorittamisesta	350
Merenkulun kabotaasilupa	350
Merilain 1 §:n 2 momentin mukainen lupa	600
Poikkeuslupa laivanisännistöyhtiön pääisännän kotipaikkavaatimuksesta	350
Poikkeuslupa merimieskatselmuslain (1005/86) tarkoittaman katselmuksen toimittamisesta	350
Päätös lainan hyväksymisestä vesikuljetuskaluston hankintaan tai peruskorjaukseen tarkoitetuksi korkotukilainaksi	350
Ilmailua koskevat luvat	
Ilmailulain 42 § 3 momentin tarkoittama rakentamislupa	5 000
Ilmailulain 45 § 2 momentin tarkoittama lentopaikan pitolupa	2 000
Viestintää koskevat luvat	
Kaapelilähetyyslupa	500

Lupahakemukseen tai muuhun hakemukseen annettavasta hylkäävästä päätöksestä peritään sama maksu kuin luvasta tai myönteisestä päätöksestä.

N:o 439

Maa- ja metsätalousministeriön päätös**luonnonmukaisesta maataloustuotannosta sekä luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden valvonnan järjestämisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö on
muuttanut luonnonmukaisesta maataloustuotannosta sekä luonnonmukaisesti tuotettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden valvonnan järjestämisestä 1 päivänä joulukuuta 1995 annetun päätöksen (1339/95) 11 §:n seuraavasti:

11 §

Valvontaviranomaisen tunnusnumero ja virallinen tarkastusmerkintä

Kaikissa 1 päivän tammikuuta 1997 jälkeen valmistetuissa (pakatuissa) maataloustuotteissa, joita markkinoidaan luonnonmukaisesti tuotettuina, on ilmoitettava valvonnan vastaavan maaseutuelinkeinopiirin tunnusnumero sen mukaan kuin se tämän päätöksen liitteessä ilmoitetaan. Tunnusnumero sijoitetaan pakkausmerkinnöissä viljelijän nimen ja osoitteen välittömään yhteyteen. Jos viljelijä käyttää 2 momentissa mainittua

tarkastusmerkintää, tunnusnumero voidaan sijoittaa sen yhteyteen.

Viljelijä, joka on merkitty 6 §:ssä tarkoitettuun luonnonmukaisen maataloustuotannon rekisteriin, on oikeutettu 1 §:ssä mainitussa neuvoston asetuksessa säädetyin ehdoin käyttämään sanotun asetuksen liitteessä V tarkoitettua virallista tarkastusmerkintää, pitäessään kaupan tilalla luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita.

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 1996.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tero Tolonen

**Luonnonmukaisen maataloustuotannon valvontaviranomaisten tunnusnumerot
maaseutuelinkeinopiireittäin**

TUNNUSNUMERO	MAASEUTUELINKEINOPIIRI
FI-A-001	UUDENMAAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 4, 00531 HELSINKI
FI-A-002	TURUN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 39, 20801 TURKU
FI-A-003	SATAKUNNAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 114, 28101 PORI
FI-A-004	HÄMEEN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 20, 13101 HÄMEENLINNA
FI-A-005	KYMEN MAASEUTUELINKEINOPIIRI Paimenpolku 16, 45100 KOUVOLA
FI-A-006	MIKKELIN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 164, 50101 MIKKELI
FI-A-007	PIRKANMAAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 97, 33101 TAMPERE
FI-A-008	ETELÄ-POHJANMAAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI Huhtalantie 2, 60220 SEINÄJOKI
FI-A-009	VAASAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 131, 65101 VAASA
FI-A-010	KESKI-POHJANMAAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 103, 84101 YLIVIESKA
FI-A-011	KESKI-SUOMEN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 44, 40101 JYVÄSKYLÄ
FI-A-012	KUOPION MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 1168, 70101 KUOPIO
FI-A-013	POHJOIS-KARJALAN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 219, 80101 JOENSUU
FI-A-014	KAINUUN MAASEUTUELINKEINOPIIRI Kalliokatu 4, 87100 KAJAANI
FI-A-015	OULUN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 54, 90101 OULU
FI-A-016	LAPIN MAASEUTUELINKEINOPIIRI PL 8011, 96101 ROVANIEMI

N:o 440

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan
erityiskorvauksen perusteista vuonna 1996

Annettu Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriö on 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/72) 40 §:n, 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoidon lain (1062/89) 50 §:n, sekä 1 päivänä joulukuuta 1989 Helsingin yliopistollisesta keskussairaalarasta annetun lain (1064/89) 7 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu lainkohta 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa laissa (1067/94) ja toiseksi mainittu lainkohta 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa laissa (1068/94) sekä viimeksi mainittu lainkohta 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa laissa (1069/94), päättänyt:

1 §

Lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta johtuviin kustannuksiin suoritettavan korvauksen suuruus on 6 000 markkaa kuukaudessa kutakin koulutuksessa ollutta lääkäriä kohden.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 20 päivänä kesäkuuta 1996. Sitä sovelletaan vuodelta 1996 maksettavaan korvaukseen.

Helsingissä 19 päivänä kesäkuuta 1996

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

Ylilääkäri Jouko Söder